

København: Den foreløbige, meget målrettede indsats mod kernegruppemedlemmer på Nørrebro, hvor man har haft de mest markante problemer, har skabt ro og øget tryghed blandt beboerne i lokalområdet. Indsatsen fortsætter, og man afventer at kunne konstatere langtidsvirkningen af indsatsen.

Århus: Man kender til et større antal bandedannelser, der for hovedpartens vedkommende har udgangspunkt i de store sociale boligområder. Man har generelt store kriminalitetsproblemer og problemer med bandevirksomhed. Man fremhæver dog, at det er lykkedes at dæmme op for en del af denne kriminalitet ved en målrettet indsats, ligesom man fremhæver et godt samarbejde med socialforvaltningen, ungdomsklubber og skoler. Problemerne er dog ikke løst, idet man også i Århus ser tilgang af nye og yngre bandedemedlemmer.

Ålborg: Man kender til problemer med narkotikamisbrug blandt de helt unge. Problemerne koncentrerer sig især om bymidten samt nogle af de store boligområder. Man har haft voldelige sammenstød mellem unge danskere og somaliere. Man lægger stor vægt på samarbejdet med de sociale myndigheder i relation til den kriminalpræventive indsats. Der er lagt en strategi, hvor man prioriterer tryghedsskabende patruljering og synlighed i gadebilledet højt. Der er nedsat en specialgruppe, som har fået til opgave at varetage informationsindsamling, analyse og efterforskning i forhold til gadebandekriminaliteten.

Glostrup: Man har siden efteråret 1996 periodevis oplevet et generelt stigende antal politimæssige hændelser, der er karakteriseret ved, at større og mindre grupper af drenge og unge mænd af fremmed herkomst optræder aggressivt, ordensforstyrrende og uroskabende, ligesom en del gadekriminalitet kan henføres til samme personkreds. Disse grupperinger har karakter af begyndende bandedannelser og er præget af betydelig mobilitet og højt handlingsberedskab med et aktivitetsområde over flere politikredse. Gennem energisk politiindsats, en åben og målrettet medieanvendelse og en række socialpædagogiske tiltag i SSP-rammer er der dæmnet op for problemerne, som man imidlertid forventer vil eksistere i en årrække og indimellem med opsigtsvækkende udslag.

Odense: Man har konstateret, at antallet af problematiske grupper og enkeltpersoner tilsyneladende ikke er nedbragt, men snarere er stigende. Dette skal ikke mindst ses i lyset af en stadig tilgang af nye flygtninge og indvandrere til lokalområdet, men er også

begrundet i den kendsgerning, at tredje generation fra markante indvandrerfamilier - desværre - følger i deres storebrøders fodspor. Problemerne har spredt sig, hvilket henføres til gruppernes mobilitet i egne og brugsstjålne køretøjer. Grupperne har taget ny teknologi i brug i form af bl.a. mobiltelefoner, der ofte benyttes til at tilkalde hinanden ved sammenstimlen og slagsmål. Telefonerne samt politiscannere bruges samtidig til orientering og advarsel om politiets indsats, jf. »Gadebander i Danmark«, side 9 og 10.

Man kan af rapporten drage den hovedkonklusion, at bandekriminalitet bliver et stadig større problem herhjemme, og samtidig bliver medlemmerne af gadebanderne stadig yngre, ofte under den nuværende kriminelle lavalder.

At den kriminelle lavalder nedsættes til 12 år, er efter forslagsstillernes opfattelse ikke ensbetydende med, at unge skal sidde i fængsel sammen med hærde kriminelle, men de unge skal have undervisning og oplysning i en aflukket institution, en opdragelsesanstalt, så der er tale om en følelig straf for gentagen kriminalitet.

Forslagsstillerne håber og tror, at en nedsættelse af den kriminelle lavalder til 12 år vil betyde en større bevidsthed og ansvarlighed hos gruppen af 12- til 15-årige samt deres forældre og medvirke til, at lovovertrædelseernes antal falder.

Enhver fornuftig ung og enhver ansvarlig forælder vil naturligvis være klar over konsekvensen af en kriminel lavalder på 12 år: At det kan få konsekvenser at opføre sig forkert og dumt, at tiden er løbet fra uansvarlighed, og at man i værste fald ødelægger fremtiden for sig selv. Det signal er måske det vigtigste at sende. Forslagsstillerne har en forhåbning om, at en kriminel lavalder på 12 år vil betyde færre unge i en kriminel løbebane. Der hviler et stort ansvar på forældre og skole for at fortælle og lære unge, at kriminalitet, også små overtrædelser, skal man holde sig fra. Men der hviler også et stort ansvar på de myndigheder, der opdager og pågriber unge i kriminalitet. Hvis ikke der skrives ind med det samme, mister den unge respekten for andre mennesker, for samfundet og dets institutioner som helhed og i sidste ende for sig selv.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at kriminalitet skal forebygges, og når den er begået, skal den pådømmes. For unge mellem 12 og 15 år må straffen naturligvis være i den milde ende, men alligevel være konsekvent og mærkbar.